

Lovforslagets § 3 (se Tillæg A. Sp. 3465), saaledes ændret,
vedtoges uden Afstemning.

Ændringsforslag Nr. 2 om en ny § 7 af *Ministeren for Kirke- og Undervisningsvæsenet* (se foran)

vedtoges uden Afstemning.

Det saaledes ændrede Lovforslag (se Tillæg C.)

vedtoges enstemmigt med 73 Stemmer.

Formanden: Lovforslaget vil nu blive tilstillet Landstingets Formand.

Den sidste Sag paa Dagsordenen var:

Fortsættelse af 2den Behandling af Forslag til Lov om Foranstaltninger til Husdyravlens og Husdyrbrugets Fremme.

Forhandlingerne genoptoges.

P. T. Nielsen: Flertallet udtaler i Betænkningen, at den Anskuelse, der er bleven hævdet, at det skulde være en indbringende Forretning at fremelske de bedste Avlsdyr, er aldeles forkert. Flertallet hævder tværtimod, at det som Regel er forbundet med pekuniært Tab, idet Opdrætterne stadig ere udsatte for at gribe fejl i Valget af de Individier, der skulle bruges til Avlen. Der skal foretages saa mange Prøver og øves saa megen Kontrol, siger Flertallet, at naar en Opdrætter tror at staa lige ved Maalet, kan det hele falde sammen igen, og der maa begyndes forfra. Denne Udtalelse af Flertallet forbyr mig meget, og den forekommer mig temmelig hasarderet. Nu have nemlig de ledende Mænd paa Husdyrbrugets Omraade i den sidste Menneskealder ved Landboforeningsmøder og andre Steder, hvor Spørgsmaal af denne Art drøftes, fortalt os, at det gjaldt om i Avlen netop at arbejde med de bedste Dyr, de have hævdet, at det baade i Avl og Brug er det mest rentable, at det koster lige saa meget at op-

drætte en daarlig Kalv som en god, og at det koster lige saa meget at opdrætte et daarligt Føl som et godt, og saa kommer Flertallet og fortæller os, at det er aldeles forkert, det er tværtimod forbundet med Tab.

Rent tilfældigt har jeg i de sidste Dage i et af vore Dagblade fundet en Artikel af forhenværende Forstander A. Svendsen, Tune, hvis Navn har en god Klang i Landbokredse. Avisen er dateret den 6te Januar, saa den er jo ganske ny. Han siger: „Naar man har med første Klasses Køer at gøre, er det ikke vanskeligt at faa dem til at betale Foderet og tillige et anstændigt Overskud til Dækning af Driftsudgifterne. Med anden Klasses Køer kniber det allerede at naa et nogenlunde godt Resultat, men med tredie Klasses Køer lykkes det kun daarligt, selv om man nok saa godt „afpasser“ Foderets Størrelse efter Malkeevnen“. Se det, Svendsen siger her, synes jeg er i Virkeligheden noget saa selvfølgelig, at det kun behøver at nævnes, for at man skal give ham Ret. Svendsen har aabenbart ikke læst Flertallets Bemærkninger, eller ogsaa tror han ikke paa dem. Det er der flere, som ikke gør, thi selvfølgelig har Svendsen Ret, og naar Flertallet siger, at Opdrætterne — og det er jo de dygtigste Opdrættere, Flertallet tænker paa — stadig ere udsatte for at gribe fejl i Valget af de Individier, som udvælges til Avl, har Flertallet ogsaa Uret her. De dygtigste Opdrættere gribe netop sjældent fejl i Valget af Individier. Den Kunst at være en dygtig, en talentfuld Opdrætter, bestaar netop deri næsten altid at gribe rigtigt. Det er Kludrebasserne, som gribe fejl, det er de Folk, som befatte sig med Opdræt uden at have nogen Forstand derpaa, dem, som rejse til Marked og købe en Kø eller Hoppe, som er pæn i Formen, som maaske ser pæn ud, uden at spørge eller forvise sig hverken om Stamtavle eller noget som helst, det er de Folk, som tage fejl, og de skulle ogsaa nok komme til at lide Skuffelser.

Hvis den Opfattelse, Flertallet gør gældende, vandt almindelig Anerkendelse, er der ingen Tvivl om, at det vilde skade Arbejdet for videre Udvikling i Avlen.